

Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji

Kwalifikacja - podgląd

Nazwa kwalifikacji

Planowanie i prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie

Skrót nazwy

Instruktor zawodowy snowboardu

Rodzaj kwalifikacji

kwalifikacja cząstkowa

Poziom PRK/ERK

6

Krótką charakterystyka kwalifikacji, obejmująca informacje o działaniach lub zadaniach, które potrafi wykonywać osoba posiadająca tę kwalifikację

Osoba posiadająca kwalifikację "Planowanie i prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie" jest przygotowana do samodzielnego planowania, organizowania i realizowania procesu dydaktycznego w snowboardzie w oparciu o obowiązujące systemy szkolenia, z uwzględnieniem wytycznych organizacji szkolącej, w ramach sportu dla wszystkich. Osoba posiadająca kwalifikację jest również przygotowana do kierowania zespołem współpracowników, a także prowadzenia procesu rozwoju zawodowego osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi (w kraju i za granicą), w tym walidowania ich umiejętności. Może podejmować pracę w szkołach snowboardu w charakterze instruktora w kraju i za granicą, prowadzić własną działalność gospodarczą w zakresie nauczania i doskonalenia snowboardu, organizować imprezy rekreacyjne, w tym ukierunkowane na promocję snowboardu wśród dzieci i młodzieży.

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji [godz.]

420

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji

Kwalifikacja jest skierowana szczególnie do: - studentów i absolwentów uczelni wyższych (np. kierunki z obszaru: sportu, pedagogiki, turystyki, wychowania fizycznego); - osób pracujących jako instruktorzy snowboardu, posiadających kwalifikację "Prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie", które chcą uzyskać potwierdzenie kwalifikacji z wyższym poziomem PRK; - nauczycieli wychowania fizycznego poszukujących dodatkowego zatrudnienia w okresie zimowym; - byłych sportowców wyczynowych.

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

Kwalifikacja pełna na poziomie 6 PRK oraz certyfikat kwalifikacji "Prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie" - kwalifikacja cząstkowa na poziomie 4 PRK.

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Do walidacji może przystąpić osoba, która: – przedstawi oświadczenie o niekaralności związanej z wykonywaniem przez tę osobę działalności zawodowej w obszarze objętym kwalifikacją, – przedstawi orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania snowboardu. Ponadto wymagana jest kwalifikacja pełna na poziomie 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz certyfikat kwalifikacji „Prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie” – kwalifikacja cząstkowa na poziomie 4 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Zapotrzebowanie na kwalifikację

Szacuje się, że ok. 83 mln ludzi na świecie uprawia sporty śnieżne, w tym 27 mln snowboard [Psychologic characteristics of leisure alpine skiers and snowboarders. Thiel C., Rosenhagen A., et. al. Science in skiing IV. Ed. Muller E., Mayer&Mayer Sport 2009]. Zgodnie z raportem GUS „Kultura fizyczna w Polsce w 2016 r.” sporty zimowe (bez hokeja na lodzie i curlingu, które również zaliczono do sportów drużynowych) uprawiało 1,3%, tj. około 500 000 osób (tamże, s. 4). Coraz większą popularnością cieszą się również wyjazdy polskich turystów do krajów alpejskich, które generują większe zapotrzebowanie na instruktorów władających językiem polskim i posiadających tę kwalifikację. Ponadto kwalifikacją mogą być zainteresowane osoby, które chciałyby pracować za granicą w charakterze instruktora snowboardu. W związku z tym przewiduje się, że poziom certyfikacji kwalifikacji „Planowanie i prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie” może wynosić około 300 osób rocznie. Warto zwrócić uwagę, że rozwój stacji narciarskich w Polsce i na świecie zachęca do korzystania z usług instruktorów snowboardu, co prawdopodobnie przyczyni się do wzrostu szacowanego poziomu certyfikacji. Niezależnie od powyższego trzeba zwrócić uwagę, że formalne zaistnienie tej kwalifikacji umożliwi wdrożenie instrumentu porównania kwalifikacji uzyskiwanych w innych krajach europejskich. Włączenie wnioskowanej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK) wynika zatem z potrzeby zapewnienia zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa w stosunkowo nowej i dynamicznie rozwijającej się dyscyplinie, jaką jest snowboard. Stworzenie systemu certyfikacji gwarantującego jakość jest odpowiedzią na coraz liczniejsze i wysokokosztowe kursy i szkolenia, prowadzone na rynku obecnie głównie przez firmy prywatne, niepodlegające żadnej ocenie ani w zakresie jakości procesu szkoleniowego, ani kompetencji absolwentów. Włączenie kwalifikacji „Planowanie i prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie” do ZSK wpisze się w proces zapewniania rozpoznawalności, transparentności i mobilności kadry instruktorów snowboardu w kraju i za granicą. Włączenie tej kwalifikacji będzie też spójne z międzynarodowymi trendami przypisywania poziomów ram kwalifikacji do kwalifikacji związanych ze snowboardem (por. Nowozelandzki Rejestr Kwalifikacji). Proponowana kwalifikacja może stanowić również istotne wsparcie w realizacji krajowych, europejskich i globalnych programów prewencji chorób cywilizacyjnych. W szczególności może być wykorzystana w programie „Sport dla wszystkich” Ministerstwa Sportu i Turystyki z dnia 4 listopada 2016 r., którego główną ideą jest „stworzenie warunków do osiągnięcia celu strategicznego – aktywnego i zdrowego społeczeństwa poprzez upowszechnianie sportu i aktywności fizycznej oraz promocję zdrowego i aktywnego stylu życia” („Sport dla wszystkich”, Załącznik do decyzji Nr 47 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 4 listopada 2016 r., s. 3). Podmiot wnioskujący o włączenie kwalifikacji do ZSK - Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu (SITS) - od początku swojego istnienia, tj. 2008 r., prowadzi prace zmierzające do standaryzacji sposobów nauczania i walidowania umiejętności niezbędnych do efektywnego i bezpiecznego uprawiania snowboardu. Proponowane działania mają na celu stworzenie programów szkoleniowych i walidacyjnych dostosowanych do

polskich warunków klimatycznych i specyfiki naszego kraju, a jednocześnie opierających się na światowym dorobku w zakresie metodyki nauczania snowboardu. Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu zajmuje się kształceniem kadr instruktorskich i trenerskich na potrzeby snowboardu w Polsce na mocy porozumienia z Polskim Związkiem Narciarskim z 2016 r. Ewidencjonuje szkoły snowboardu, nadając licencje oraz opracowując system szkolenia (nauki i doskonalenia), wg którego dzieci i młodzież uczą się jazdy na snowboardzie. Stowarzyszenie kształci trenerów prowadzących zajęcia w klubach snowboardowych zrzeszonych w Polskim Związku Narciarskim. Opracowuje również materiały dydaktyczne (książki, programy nauczania snowboardu, filmy instruktażowe) na potrzeby szkoleniowe. Organizuje Mistrzostwa Polski Instruktorów SITS (średnio 140 startujących - dane z ostatnich 4 lat). Prowadzi od 2013 r. akcję "Bezpiecznie z instruktorem SITS" w ramach World Snowboard Day oraz World Snow Day - akcja, trwająca 1 dzień, w którym dzieci i młodzież nieodpłatnie mogą uczyć się jeździć na desce pod okiem instruktorów w szkołach w całej Polsce. Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu reprezentuje Polskę na międzynarodowych kongresach i konferencjach, gdzie instruktorzy sportów śnieżnych z całego świata zbierają się w celu wymiany doświadczeń związanych z technicznymi i metodologicznymi aspektami nauczania sportów zimowych - m.in. na kongresach organizowanych przez: IVSI (Internationaler Verband der Schneesportinstruktoren) - w 2013 we Francji oraz w 2017 w Japonii; INTERSKI Congress - w 2011 w Austrii oraz w 2015 w Argentynie. Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu jest organizacją zajmującą się kształceniem kadr instruktorskich w snowboardzie. W zarządzie stowarzyszenia są osoby związane z kulturą fizyczną, pracownicy Akademii Wychowania Fizycznego. W SITS stowarzyszonych jest 40 licencjonowanych szkół snowboardowych. W bazie danych SITS jest ok. 500 instruktorów, z czego 300 czynnych (stan na kwiecień 2018 r.). Szkoły posiadają wyposażenie umożliwiające prowadzenie procesu dydaktycznego na najwyższym poziomie, w tym sprzęt rekreacyjny. Szkoły snowboardu stowarzyszone w SITS otrzymują licencję. Licencja nadawana przez SITS jest gwarancją najwyższego poziomu technicznego i merytorycznego. Szkoła z licencją zatrudnia licencjonowanych instruktorów SITS.

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się

Kwalifikacja "Planowanie i prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie" jest powiązana z innymi kwalifikacjami z obszaru snowboardu: "Realizowanie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie" oraz "Prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie". Efekty uczenia się wskazane dla kwalifikacji "Planowanie i prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie" stanowią rozszerzenie zakresu i pogłębienie umiejętności wskazanych dla ww. kwalifikacji. Osoba posiadająca kwalifikację "Realizowanie jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie" jest przygotowana do samodzielnego planowania, organizowania, prowadzenia i monitorowania jednostek lekcyjnych z nauki i doskonalenia jazdy na snowboardzie w oparciu o gotowe plany pracy, z kolei osoba posiadająca kwalifikację "Prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie" ma kompetencje pozwalające na samodzielne organizowanie, prowadzenie, kontrolowanie i ocenianie procesu dydaktycznego w snowboardzie w oparciu o gotowe plany pracy.

Streszczenie opinii uzyskanych podczas konsultacji projektu kwalifikacji

W przeważającej większości przesłane opinie w ramach konsultacji środowiskowych i opinii specjalistów były pozytywne i aprobujące wniosek. Opinie potwierdzały, że istnieją istotne przesłanki społeczne i gospodarcze za wprowadzeniem kwalifikacji do ZSK. Uporządkowanie kwalifikacji w rekreacji ruchowej w zakresie snowboardu jest potrzebne i korzystnie wpłynie na

jakość i bezpieczeństwo szkolenia w tej dyscyplinie. Opisane kompetencje w sposób kompletny odnoszą się do zadań zawodowych przewidzianych dla instruktora zawodowego snowboardu.

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację może: - podejmować pracę w szkołach snowboardu w charakterze instruktora, - prowadzić własną działalność gospodarczą w zakresie nauczania i doskonalenia snowboardu, - prowadzić zajęcia z osobami z niższymi kwalifikacjami w obszarze snowboardu (w kraju i za granicą), - organizować i realizować imprezy rekreacyjne, w tym ukierunkowane na promocję snowboardu wśród dzieci i młodzieży; - prowadzić zajęcia z nauczania i doskonalenia snowboardu poza granicami kraju. Osoba posiadająca kwalifikację może rozwijać swoje umiejętności i uzyskiwać kwalifikacje z wyższymi poziomami, związane m.in. z tworzeniem programów nauczania i rozwojem kadr. Może również zdobywać inne kwalifikacje w obszarze snowboardu nastawione na wynik sportowy.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

1. Etap weryfikacji 1.1. Metody Na etapie weryfikacji dopuszczalne są wyłącznie następujące metody weryfikacji: - obserwacja w warunkach symulowanych (w rzeczywistych, naturalnych, w warunkach zimowych), - test teoretyczny, - metoda dowodów i deklaracji. 1.2. Zasoby kadrowe Walidacja prowadzona jest przed komisją walidacyjną. Komisja składa się z 2 osób, w tym przewodniczącego komisji. Przewodniczący komisji łącznie spełnia następujące warunki: - jest doktorem nauk o kulturze fizycznej, - posiada dyplom trenera II klasy w snowboardzie wydany przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów lub posiada tytuł instruktora wykładowcy snowboardu, - posiada uprawnienia instruktora międzynarodowego IVSI (Internationaler Verband der Schneesportinstruktoren) w snowboardzie, - posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy dydaktycznej (w tym egzaminowania) w zakresie szkolenia instruktorów i trenerów snowboardu w Polsce, - jest autorem lub współautorem minimum jednego opublikowanego programu szkolenia w snowboardzie. Każdy z pozostałych członków komisji musi łącznie spełnić następujące warunki: - posiada dyplom magistra, - posiada co najmniej stopień instruktora wykładowcy w snowboardzie, - posiada uprawnienia instruktora międzynarodowego IVSI w snowboardzie, - posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy dydaktycznej (w tym egzaminowania) w zakresie szkolenia instruktorów i trenerów snowboardu w Polsce. 1.3. Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne Weryfikacja składa się z 3 części: Część 1. Teoretyczna - test teoretyczny. Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji. Część 2. Praktyczna - obserwacja w warunkach symulowanych (w rzeczywistych, naturalnych, w warunkach zimowych). Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji. W trakcie części 2. walidacji weryfikowana jest umiejętność „Jeździ na snowboardzie na poziomie zaawansowanym” będąca częścią zestawu 3. efektów uczenia się. W trakcie weryfikacji ww. umiejętności osoba przystępująca do walidacji musi zaprezentować co najmniej jedną z wymienionych w kryteriach weryfikacji technik lub jeden z elementów techniki freestylewej III stopnia systematyki, zgodnie z opisami zawartymi w obowiązującym programie Stowarzyszenia Instruktorów i Trenerów Snowboardu (SITS). Część 3. Praktyczna - obserwacja w warunkach symulowanych (w rzeczywistych, naturalnych, w warunkach zimowych). W trakcie części 3. walidacji weryfikowane są efekty uczenia się: z zestawu 2: „Przygotowuje plan realizacji procesu dydaktycznego”, wszystkie efekty uczenia się z zestawów 4 i 5 (oprócz kryterium „Omawia metody walidacji umiejętności kadr instruktorskich”). W 3. części walidacji weryfikowane jest prowadzenie jednostek dydaktycznych w ramach procesu dydaktycznego do III stopnia systematyki, zgodnie z opisami zawartymi w obowiązującym programie SITS. Warunkiem dopuszczenia osoby przystępującej do walidacji do 2. części weryfikacji jest zaliczenie części 1.

Warunkiem dopuszczenia osoby przystępującej do walidacji do 3. części weryfikacji jest zaliczenie części 2. Do przeprowadzenia 1. części weryfikacji niezbędna jest sala wyposażona w komputer podłączony do Internetu oraz projektor lub telewizor. Organizacja sali musi umożliwiać każdej osobie przystępującej do walidacji samodzielną pracę. Do przeprowadzenia 2. części weryfikacji niezbędne są: – zorganizowany teren narciarski (przygotowany i zabezpieczony zgodnie z ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich), tj. stok narciarski o wymiarach: długość minimum 800 m, szerokość minimum 40 m; fragment minimum 300 m o nachyleniu 15–20° oraz fragment minimum 300 m o nachyleniu ok. 35–40° zapewniający możliwość przeprowadzenia zawodów w slalomie gigancie, – wyciąg narciarski, – box o wymiarach: szerokość minimum 20 cm, długość minimum 400 cm, – skocznia o wymiarach: wysokość progu minimum 1 m, długość części płaskiej minimum 4 m, – 25 bramek snowboardowych, – wiertarka, – klucz do tyczek, – 2 radiotelefony, – elektroniczny pomiar czasu, – komputer, – kamera, – fladry do grodzenia trasy, – apteczka pierwszej pomocy. Instytucja certyfikująca jest zobowiązana do zapewnienia zabezpieczenia GOPR/TOPR. Do przeprowadzenia 3. części weryfikacji niezbędne są: – półko ćwiczebne (przygotowane i zabezpieczone zgodnie z ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich) o wymiarach: długość minimum 200 m, szerokość minimum 30 m, o nachyleniu 15–20°, – wyciąg narciarski. Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić bezstronną i niezależną procedurę odwoławczą, w ramach której osoby uczestniczące w procesie walidacji i certyfikacji mają możliwość odwołania się od decyzji dotyczących przebiegu walidacji, w szczególności decyzji kończącej walidację. W przypadku negatywnego wyniku walidacji instytucja prowadząca walidację jest zobowiązana przedstawić uzasadnienie decyzji.

2. Etapy identyfikowania i dokumentowania Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić wsparcie osobie przystępującej do walidacji w zakresie identyfikowania oraz dokumentowania posiadanych efektów uczenia się. Zbiór dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia analizy dowodów osoby przystępującej do walidacji muszą przekazać do instytucji przeprowadzającej walidację w terminie określonym przez tę instytucję.

2.1. Metody Dopuszczalne metody na tych etapach: metoda dowodów i deklaracji oraz rozmowa z doradcą. Do weryfikacji efektów uczenia się walidowanych w trakcie części 1. dopuszcza się następujące dowody: – zaświadczenie o zaliczeniu egzaminu teoretycznego na kursie instruktora zawodowego organizowanego przez SITS, – zaświadczenie o zaliczeniu egzaminu teoretycznego na kursie instruktora SITS organizowanego przez SITS do 31.05.2018 r. Do weryfikacji efektów uczenia się walidowanych w 2. części dopuszcza się następujące dowody: – zaświadczenie o zaliczeniu egzaminu praktycznego na kursie instruktora zawodowego organizowanego przez SITS, – zaświadczenie o zaliczeniu egzaminu praktycznego na kursie instruktora SITS organizowanego przez SITS do 31.05.2018 r. Do weryfikacji efektu uczenia się „Omawia zasady organizacji wypoczynku dzieci i młodzieży” dopuszcza się następujący dowód: – zaświadczenie o ukończeniu kursu na kierownika wypoczynku zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży (Dz. U. poz. 452 oraz z 2021 r. poz. 1548).

2.2. Zasoby kadrowe Doradca walidacyjny: – stosuje metody i narzędzia pomocne przy identyfikowaniu i dokumentowaniu kompetencji, – zna zasady weryfikacji dowodów na osiągnięcie efektów uczenia się, – przestrzega wysokich standardów etyki zawodowej, – zna wymagane efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ustalone dla kwalifikacji będących w zakresie jego działania jako doradcy walidacyjnego, – zna metody i narzędzia stosowane w celu zweryfikowania wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji będących w zakresie jego działania jako doradcy walidacyjnego.

Odniesienie do poziomu sektorowych ram kwalifikacji (o ile dotyczy)

6 poziom Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze sport.

Data włączenia kwalifikacji do ZSK

2022-08-24

Podstawa prawna

Obwieszczenie Ministra Sportu i Turystyki z dnia 6 lipca 2022 r. w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej "Planowanie i prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie" do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (Monitor Polski z dnia 24.08.2022 r., poz. 820).

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację jest przygotowana do samodzielnego planowania, organizowania i realizowania procesu dydaktycznego w snowboardzie w oparciu o obowiązujące systemy szkolenia, z uwzględnieniem wytycznych organizacji szkolącej, w ramach sportu dla wszystkich. Prezentuje podstawowe, średnio zaawansowane i zaawansowane umiejętności jazdy na snowboardzie zgodnie z realizowanymi w Polsce programami nauczania. Przygotowuje plan realizacji procesu dydaktycznego, wykorzystując metody, formy i środki stosowane w innych dyscyplinach sportowych oraz indywidualizując dobór metod, form i środków do uczestników procesu. Prowadzi proces dydaktyczny, analizuje podejmowane przez siebie działania zawodowe pod kątem optymalizacji planu i realizacji procesu dydaktycznego. Usprawnia proces osiągania celów, stosując narzędzia komunikacji i motywacji. Osoba posiadająca kwalifikację jest przygotowana do prowadzenia procesu rozwoju zawodowego osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi (w kraju i za granicą), w tym walidowania ich umiejętności. Jest przygotowana do organizacji imprez rekreacyjnych, w tym ukierunkowanych na promocję snowboardu wśród dzieci i młodzieży. Osoba posiadająca kwalifikację ponosi odpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo realizowanych zajęć oraz działania współpracowników. Podejmowane działania wykonuje w oparciu o wiedzę dotyczącą teoretycznych uwarunkowań planowania i realizacji procesu dydaktycznego w snowboardzie.

Zestawy efektów uczenia się

Numer zestawu w kwalifikacji

1

Nazwa zestawu

Charakteryzowanie teoretycznych uwarunkowań planowania i realizacji procesu dydaktycznego w snowboardzie

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

60

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

A. Charakteryzuje dyscyplinę

Kryteria weryfikacji

- omawia ewolucję snowboardu jako dyscypliny, - omawia punkty zwrotne w historii snowboardu, - omawia wpływ kluczowych momentów w historii na współczesną organizację dyscypliny, stosowany sprzęt, metody i narzędzia dydaktyczne, - omawia najnowsze osiągnięcia w obszarze dyscypliny, - omawia dostępne zasoby wiedzy naukowej, - omawia współczesne tendencje w szkoleniu, - omawia urządzenia i trenażery snowboardowe oraz ich zastosowanie w procesie dydaktycznym, - omawia zagadnienia związane z geografią ośrodków snowboardowych na świecie, - omawia aspekty biomechaniki w snowboardzie (biomechanika snowboardzisty i sprzętu sportowego), - charakteryzuje wymagania fizjologiczne, anatomiczne i biochemiczne do podejmowania wysiłku fizycznego, wymagania motoryczne oraz psychologiczne dla osób uprawiających snowboard.

Efekt uczenia się

B. Charakteryzuje strukturę dyscypliny

Kryteria weryfikacji

- omawia przepisy konkurencji snowboardowych FIS (Fédération Internationale de Ski) oraz konkurencji tzw. eventowych, - opisuje aktualną strukturę organizacyjną snowboardu na świecie, - opisuje obowiązujący system szkolenia i nabywania kwalifikacji ze snowboardu na świecie.

Numer zestawu w kwalifikacji

2

Nazwa zestawu

Planowanie procesu dydaktycznego w snowboardzie

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

120

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

A. Charakteryzuje biologiczne podstawy planowania procesu dydaktycznego

Kryteria weryfikacji

- opisuje narządy i układy człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem aparatu ruchu, - identyfikuje i opisuje ćwiczenia, nazywając ruchy w stawach oraz identyfikując zaangażowane mięśnie, - wyjaśnia pojęcie sprawności fizycznej i poszczególnych zdolności motorycznych człowieka, - wyjaśnia podstawowe zmiany zachodzące w układach człowieka pod wpływem

wysiłku fizycznego, w szczególności w układzie krążeniowo-oddechowym, posługując się odpowiednimi parametrami (np. zmiany temperatury ciała, tętna, wentylacji minutowej), – omawia krzywą intensywności zajęć, – opisuje pojęcia i procesy z zakresu fizjologii wysiłku fizycznego człowieka, w tym: wydolność fizyczną, zmęczenie, wypoczynek, mechanizm i rodzaje skurczu mięśni, systemy pozyskiwania energii do pracy mięśniowej w różnych rodzajach wysiłku fizycznego (np. fosfagenowy, glikolityczny) w odniesieniu do procesu dydaktycznego, – wyjaśnia zasady planowania i korygowania procesu dydaktycznego, – opisuje budowę i funkcjonowanie organizmu człowieka w ontogenezie, – wymienia rodzaje informacji, które należy uzyskiwać od ucznia w trakcie realizacji zajęć, w tym: samopoczucie w trakcie realizacji zajęć, opinia o zajęciach, – opisuje znaczenie rejestrowania postępów ucznia i wskazuje okoliczności, w których należy dokonać modyfikacji planu jednostek i procesu dydaktycznego, w tym w odniesieniu do zmiany środków lub zmiany celu.

Efekt uczenia się

B. Charakteryzuje zasady teorii i metodyki stosowane w planowaniu procesu dydaktycznego

Kryteria weryfikacji

– wskazuje zależności między predyspozycjami a efektami motorycznymi, – omawia przeciwwskazania do uprawiania snowboardu, – wymienia sposoby i metody diagnozowania sprawności poszczególnych uczestników procesu dydaktycznego w kontekście przydzielania do określonych grup ćwiczeniowych, – uzasadnia wybór sposobów i metod diagnozy, – omawia stosowane w diagnozowaniu technologie informacyjne, – omawia zasady i metody kształcenia stosowane w kulturze fizycznej oraz nauczania czynności ruchowych, – omawia fazy uczenia się i nauczania czynności ruchowych.

Efekt uczenia się

C. Omawia zasady bezpieczeństwa

Kryteria weryfikacji

– omawia realizację procesu dydaktycznego, tj. strategię i taktykę snowboardową w odniesieniu do zmienności warunków meteorologicznych i różnego stopnia trudności tras narciarskich, – omawia zagadnienia związane z zagrożeniami lawinowymi oraz profilaktyką jazdy pozatrasowej, – omawia zagrożenia obiektywne i subiektywne, – omawia zasady zachowania podczas wypadków na stoku, – omawia funkcjonujące w różnych krajach metody wzywania pomocy.

Efekt uczenia się

D. Przygotowuje plan realizacji procesu dydaktycznego

Kryteria weryfikacji

– opracowuje plan organizacji procesu dydaktycznego w oparciu o obowiązujące systemy szkolenia, uwzględniając wytyczne organizacyjne (w tym założenia indywidualne i grupowe zadania szkoleniowe), – wyznacza cele krótko- i długoterminowe procesu dydaktycznego, – dobiera metody, formy i środki dydaktyczne do postawionych celów, uwzględniając ich atrakcyjność i celowość dla uczestników w zależności od poziomu sprawności i umiejętności, stosując m.in. gry i zabawy, – wykorzystuje nowości technologiczne wspierające uczestnictwo w sporcie, – uzasadnia dobór metod, form i środków do realizacji celów dydaktycznych, –

indywidualizuje dobór metod, form i środków do uczestników procesu dydaktycznego, – omawia możliwości wykorzystania elementów konkurencji snowboardowych w realizacji celów dydaktycznych, – wprowadza i dostosowuje metody i środki dydaktyczne z innych dyscyplin sportu, – kwalifikuje uczestników do grup ćwiczeniowych i uzasadnia swój wybór, – omawia metody odnowy biologicznej i ich rolę w opracowanym planie realizacji celów, – określa rolę i zadania członków zespołu.

Efekt uczenia się

E. Omawia zasady organizacji wypoczynku dzieci i młodzieży

Kryteria weryfikacji

– omawia przepisy związane z organizacją wypoczynku dzieci i młodzieży, – opracowuje regulamin imprezy rekreacyjnej w snowboardzie.

Efekt uczenia się

F. Omawia zasady BHP pracy instruktora snowboardu i udziału uczestników w procesie dydaktycznym

Kryteria weryfikacji

– charakteryzuje zakres praw i obowiązków zawodowych i odpowiedzialności zawodowej instruktora snowboardu, – omawia sposób prowadzenia zajęć zapewniający bezpieczeństwo instruktora, – opisuje zasady udzielania pierwszej pomocy na stoku, w tym zabezpieczenia miejsca wypadku, wezwania służb ratunkowych.

Numer zestawu w kwalifikacji

3

Nazwa zestawu

Organizowanie i prowadzenie procesu dydaktycznego w snowboardzie

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

180

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

A. Jeździ na snowboardzie na poziomie zaawansowanym

Kryteria weryfikacji

- demonstruje jedną technikę ślizgową, - demonstruje jedną technikę ciętą, - demonstruje jedną technikę jazdy tyłem, - demonstruje jedną technikę jazdy skrętem krótkim, - demonstruje jeden element techniki freestylowej, - demonstruje jedną technikę i taktykę pokonania kombinacji bramek w slalomie gigantycznym.

Efekt uczenia się

B. Organizuje proces dydaktyczny w snowboardzie

Kryteria weryfikacji

- dobiera miejsce prowadzenia zajęć do celów i umiejętności uczestników, - sprawdza stan techniczny środków dydaktycznych wykorzystywanych do przeprowadzenia zajęć, - sprawdza stan techniczny oraz prawidłowość doboru sprzętu uczestników w zależności od wieku, budowy ciała i umiejętności uczestników, - sprawdza przygotowanie uczestników do zajęć, pyta o samopoczucie, sprawdza ubiór.

Efekt uczenia się

C. Realizuje proces dydaktyczny w snowboardzie

Kryteria weryfikacji

- przedstawia temat zajęć uczestnikom, - omawia sposoby poruszania się na stoku i techniki jazdy, - demonstruje sposoby poruszania się na stoku i techniki jazdy, - ustawia się względem grupy, umożliwiając wszystkim uczestnikom dobrą widoczność i słyszalność prezentowanych ćwiczeń, - egzekwuje prawidłowe ustawienie uczestników podczas zajęć, - dobiera ćwiczenia do celów zajęć, - demonstruje wykonanie ćwiczeń, - stosuje terminologię zgodną z realizowanymi w Polsce programami nauczania snowboardu, - przestrzega wykonania ćwiczeń zgodnie z zasadami symetryzacji nauczania, - optymalizuje wybór miejsca, uwzględniając warunki, cele i umiejętności uczestników, - prowadzi zabawy i gry integracyjne nastawione na promocję snowboardu wśród dzieci i młodzieży, - podejmuje współpracę z zespołem.

Efekt uczenia się

D. Nadzoruje realizację zadań technicznych w snowboardzie

Kryteria weryfikacji

- monitoruje technikę jazdy i sposób wykonywania ćwiczeń, - przekazuje uczestnikom informacje dotyczące techniki jazdy i sposobu wykonywania ćwiczeń, - koryguje technikę jazdy i sposób wykonywania ćwiczeń, - w razie potrzeby reaguje, stosując komentarz zmiany stopnia trudności lub zmieniając ćwiczenie, - nadzoruje bezpieczne korzystanie ze sprzętu w czasie zajęć, - przeciwdziała występowaniu sytuacji niebezpiecznych, - kontroluje pracę członków zespołu.

Efekt uczenia się

E. Wykorzystuje narzędzia komunikacji i motywacji

Kryteria weryfikacji

- omawia zasady komunikacji dydaktycznej, - wita i żegna uczestników zajęć, - nawiązuje

bezpośredni kontakt wzrokowy z uczestnikami, – stosuje zasadę „3K” (komplement – korekta – komplement) w korygowaniu błędów, – informuje o postępach w wykonywaniu ćwiczeń, – mobilizuje do wysiłku fizycznego, w tym stosuje zachęty słowne, pochwały, zmiany intonacji głosu oraz podkreśla korzyści wynikające z ćwiczeń, – podsumowuje jednostki dydaktyczne, – podsumowuje realizację procesu dydaktycznego.

Efekt uczenia się

F. Monitoruje realizację procesu dydaktycznego

Kryteria weryfikacji

– omawia metody kontroli i oceny efektów przeprowadzanych zajęć i procesu dydaktycznego, – analizuje sposób prowadzenia zajęć przez siebie, – wskazuje sposoby korygowania prowadzenia zajęć na podstawie autoanalizy, – analizuje stopień osiągnięcia celów i odnosi je do założeń uwzględnionych w planie dydaktycznym, – wskazuje możliwości optymalizacji realizacji planu procesu dydaktycznego, – analizuje poziom wykonania zadań przez członków zespołu, – wskazuje możliwości optymalizacji działań podejmowanych przez członków zespołu.

Numer zestawu w kwalifikacji

4

Nazwa zestawu

Prowadzenie procesu rozwoju zawodowego osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

60

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

A. Realizuje proces rozwoju zawodowego osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi

Kryteria weryfikacji

– opracowuje plan procesu rozwoju zawodowego osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi, – stosuje formy, metody i techniki prowadzenia zajęć, – utrzymuje kontakt z grupą, – motywuje uczestników, – koryguje i omawia błędy, – monitoruje przebieg zajęć, zwracając uwagę na czas oraz aktywność i skupienie uczestników, – modyfikuje formy i harmonogram prowadzenia zajęć, adekwatnie do sytuacji i warunków, – podsumowuje zajęcia.

Efekt uczenia się

B. Ewaluuje proces rozwoju zawodowego osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi

Kryteria weryfikacji

- analizuje sposób prowadzenia zajęć przez osoby z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi, - wskazuje sposoby korygowania prowadzenia zajęć osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi, - analizuje stopień osiągnięcia celów i odnosi je do założeń uwzględnionych w planie prowadzenia zajęć przez osoby z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi, - wskazuje możliwości modyfikacji planu procesu rozwoju zawodowego osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi, - wskazuje możliwości optymalizacji realizacji planu procesu rozwoju zawodowego osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi.

Efekt uczenia się

C. Waliduje umiejętności osób z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi

Kryteria weryfikacji

- omawia metody walidacji umiejętności kadr instruktorskich, - stosuje narzędzia walidacji umiejętności kadr instruktorskich, - weryfikuje plany zajęć opracowane przez osoby z niższymi kwalifikacjami instruktorskimi, - formułuje informację zwrotną dotyczącą wyniku walidacji, - dokumentuje proces walidacji.

Informacje o instytucjach uprawnionych do nadawania kwalifikacji

Instytucja uprawniona do nadawania kwalifikacji

Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu

Data uzyskania uprawnień do nadawania kwalifikacji

2022-12-15

Termin wykonania ewaluacji zewnętrznej

Instytucja prowadząca ewaluację zewnętrzną

Data zawarcia umowy na pełnienie funkcji zewnętrznego zapewniania jakości wobec instytucji certyfikującej

Status

aktywny

Wnioskodawca

Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu

Minister właściwy

Minister Sportu i Turystyki

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego

ważności

Certyfikat jest ważny przez 3 lata. Warunkiem przedłużenia certyfikatu jest zaliczenie efektu uczenia się „Jeździ na snowboardzie na poziomie zaawansowanym” (z zestawu 3) – po 3 latach, a po kolejnych 3 latach – wszystkich efektów uczenia się z zestawów 3 i 4.

Termin dokonywania przeglądów kwalifikacji (dotyczy kwalifikacji rynkowych)

2032-08-24

Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji

Certyfikat

Uprawnienia związane z posiadaniem kwalifikacji

Nie dotyczy.

Kod dziedziny kształcenia

813 - Nauki o sporcie i kulturze fizycznej

Kod PKD

Kod	Nazwa
85.51	Pozaszkolne formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych

Kod kwalifikacji w ZRK

6C812200037

Status

Włączona